

BELLPUIG

ÓRGANO DE LA PARROQUIA DE LA TRANSFIGURACIÓN DEL SEÑOR ARTÁ

Artá, abril de 1967

Depósito Legal P. M. 715 - 1959

San Salvador

HACE ya tiempo que todos los que sinceramente amamos el Santuario de Ntra. Señora de San Salvador deseamos verlo así como debe estar en la conservación del edificio y de las murallas que lo circundan.

En una editorial pasada decíamos que la Parroquia había dedicado sus atenciones a otras obras sociales dejando quizá un poco al margen el Santuario de San Salvador.

El día de Pascua de Resurrección en la homilía de la misa y en la iglesia parroquial llena de gente anunciamos a nuestros amados feligreses que el Magnífico Ayuntamiento de esta villa y la Parroquia habían decidido emprender la obra de conservación y arreglo del Santuario.

Los «Amigos de los Castillos» han presentado ya sus planos y su ayuda valiosísima para la restauración y embellecimiento de las murallas. El Sr. Obispo aprobó en su reciente visita pastoral los mencionados proyectos que le presentó el Sr. Alcalde de esta villa.

El próximo número de BELLPUIG os dará a conocer con todos los detalles lo que dicha entidad va a realizar en el Santuario. Desde estas páginas aprovechamos la ocasión para agradecer a los «Amigos de los Castillos» lo mucho que están dispuestos a hacer por San Salvador.

A nosotros nos corresponde el levantar los dos torreones que se derrumbaron hace ya varios años. Consolidar las murallas para evitar posibles derrumbamientos. Hacer todo nuevo el tejado de la casa del «Donat» para que puedan con seguridad vivir los que tanto tiempo cuidan del Santuario. Arreglar todo lo del interior y exterior del edificio que con el tiempo se ha deteriorado. Todo lo cual asciende a un presupuesto de unas ciento veinte y cinco mil ptas.

Desde estas líneas pedimos la ayuda generosa de nuestros feligreses para poder realizar estas obras necesarias y poder ofrendar a Nuestra Señora, el día de su fiesta de agosto, su casa arreglada y bien acondicionada.

Los donativos que se reciben pueden entregarlos a cualquier sacerdote de la parroquia o al Magnífico Ayuntamiento y les daremos a conocer a través de estas páginas de BELLPUIG.

Silueta del mes

MARZO

Mes cuajado de noticias muy diversas, en las que resulta preciso rebetear el comentario para costreñirlas en el espacio de esta columna.

Rebosando simpatía nos visitó el Obispo y confirmó más de medio millar de chicos en la mañana del día 15. El Pastor diocesano se ganó con su simpatía, las simpatías de todos.

Un verdadero éxito de público constituyó la proyección del discutido y galardonado film de Pasolini «El Evangelio según San Mateo» protagonizado por el estudiante barcelonés Irazogui. Las 4.984 ptas. que se recaudaron han sido destinadas para las Misiones.

El Domingo de Ramos, en la Caja de Pensiones volvieron los artistas locales a exponer un buen número de obras que son signo inequívoco de la cultura artística que se respira en Artá.

Una exposición así honra a sus organizadores, a los participantes y en suma al pueblo, mucho más que ciertos comentarios draconianos sobre la Cultura, muy pesimistas y poco optimistas.

La Semana Santa, un cúmulo de actos litúrgicos que rememoran la Pasión y Muerte del Señor, se vivió con fe y devoción.

Por último, una noticia triste para cuantos nos relacionamos con el Centro Social el óbito de la persona laboriosa y sencilla que era «Mestre Llorenç» E. P. D.

J. M.ª SALOM

El menescal «Moll»

IV i darrer

No era sols en coses de menescal... que D. Jaume tenia sortides molt xocants, sinó que també les tenia en moltíssimes d'altres que res que veure tenien amb ella. Vet aquí alguns fets que ho demostren com dos i dos fan quatre:

Tenia ell una finca de terra, per cert molt ben conrada, d'una corturada i mitja o dues, en el camí d'Es Badei, just a s'enfront de Sa Caseta d'Es Guindando, essent ben contats els dies en que ell no anà a visitar-la. A un recó de sa mateixa finca, a sa part d'abaix, hi solia sembrar, cada any, unes quantes parades de cols. Un dia, durant una de tals visites, va afinar, des de un tros lluny, a un homo que li robava un sac d'aquelles cols. Daixo-daixo, se'n anà D. Jaume cap al lladre, sense que aquest, degut a que li tenia s'esquena girada, se donàs compte de res fins que li va ésser damunt.

—Taca o forat— va ésser s'única escamesa que li va fer D. Jaume.

El lladre romangué sense pols i sense paraula.

—Taca o forat— eren ses úniques paraules que, sempre en to menor, anava repetint D. Jaume al mateix temps que donava unes quantes passes cap envant i unes quantes cap enrera, sense moure mai el dit gros de cada mà que tenia aficat entre sa camia i els guardapits.

A la fi, el lladre, refet un poc des susto, va preguntar a D. Jaume que volia dir amb allò. D. Jaume li va donar a entendre que se tractava de fer-se un forat a sa butxaca, pagant-li el valor de ses cols, o, de lo contrari, donaria part a sa Guardia civil, la qual el tancaria dins sa presó, vegent-se, d'aquesta manera, tacada sa seva fama.

—Essent així —digué el lladre— me quedaré amb so forat.

I, com és natural, va pagar el valor de ses cols, sense que mai més tengués ganes de repetir sa fetxoria.

En certa ocasió, un homo de per devers Es Cós volgué comprar a un altre de Santa Catalina un mul per fer amb ell ses messes de batre d'aquell mateix any. Com se pot su-

posar, el comprador, abans d'embarcar-se amb s'animal, va voler sebre ses fites ben netes sobre lo que era ell capaç de fer damunt s'era, essent aquesta sa contesta del venedor:

—Totd'una bat poc. Però sols és totd'una. Després, bat més, i, com més va, més...

Davant aquestes paraules, se va fer sa barrina, cregut el comprador que hauria topat bé.

Vengué s'hora de posar s'animal damunt s'era, i aquí foren ses bones. Totd'una va batre poc, però, en lloc de reprendre es pas, a cada volta l'anà disminuïnt, fins al punt de que, a ses deu o dotze voltes, s'animal se va retre del tot, sense que hi hagués força humana capaç de fer-lo moure gens ni mica. A la fi, l'amo des mul, més cremat que una moneia i treguent foc pels caixals, retirà s'animal de damunt s'era, i, amb ell se'n anà a ca's venedor, disposat a cantar-li ses coranta i a fer-li tornar sa barrina enrera. El trobà, assegut dins la casa, fumant i conversant amb sa dona; i, sense cap casta de retòriques, li entimà que l'havia enganat com a un xino i que era qüestió de tornar-li els dobbés i quedar-se ell amb so mul.

El venedor, que no estava disposat a donar el braç a tòrcer, li tornà, així com va sebre, ses pilotes en es foc. Aquesta és teva i aquesta és meva, no hi havia manera d'entendre-se. En això, va passar per allà el menescal, i an el comprador li parasqué veure el Cel obert. El cridà, i, després de contar-li fil per randa, tota la feta, li demanà el seu parer, cregut de que D. Jaume, sense pensar-hi gens, li donaria tota sa raó. Però D. Jaume, volguent posar els seus ben plans, com feia sempre, va dir:

—Aquí, aquí hi ha que tenir en compte es tall en que vos trobeu quan cloquereu sa barrina.

El comprador, quan va sentir això de tall, va alçar s'ull, demanant a D. Jaume que s'explicàs.

—Aquest —afegí D. Jaume, senyalant amb so dit al venedor— va dir: "Totd'una bat poc. Després, bat més, i, com més va, més..." Es o no és així?

—Sí, señor —contestaren, a la una, comprador i venedor.

—Per tant —continuà D. Jaume— falta a sebre si, amb aquest "després, més, i, com més va, més...", volia dir: "després més poc, i, com més va més poc..."

Davant aquesta sentència tan inesperada de D. Jaume, digué el comprador, fent flamada:

—Me voleu... (aquí amollà una expressió molt gruixada que no convé repetir) vós i tots els qui vos van darrera?

I, tot encés com estava, va partir amb so mul, al mateix temps que repetia aquestes paraules: "A una altra part mos vorem".

D. Jaume també va partir, daixo-daixo, diguent per ell tot sol: "Es tall és el qui comanda".

De com va acabar la cosa, no en sé bé es net; però tenc idea d'haver sentit a dir que s'arribà a una postura.

Vos vaig dir, i ara vos torn repetir, que són tantes i tantes ses anècdotes, plenes de sal, que se poden contar des menescal "Moll", que, per reunir-les a totes, farien falta uns quants llibres de tres o quatre dits de llom cada un d'ells. Per això, crec que lo més convenient és deixar-lo en pau i treure a rotlo un altre personatge dels molts que tenim en el nostre poble. Ala, idò, facem-ho així, ja que sa tasca és llarga.

EN PEP DE SA CLOTA

SIEMPRE AL SERVICIO DE LAS AMAS DE CASA

Casa Payeras

M. Blanes, 14 · Teléfono 51 ARTA (Mallorca)

Le ofrece sus distintas secciones de ELECTRO - DOMESTICOS

Sor Magdalena

(Viene de la pág. 3)

Pot ser que algú pensi: Això ho fan totes les religioses dedicades a l'ensenyança dels infants. Es ben veritat. I aquest escrit no vol ésser més que un homenatge a tantes religioses ignorades, tant d'Artà com de qualsevol recó de Mallorca i de qualsevol Congregació a que pertenesquin, que en la seva vocació i consagració a l'ensenyament, i amb el seu instint maternal, sols Déu és capaç de valorar degudament el bé que estan fent a la part més necessitada de la humanitat com és la infància. I això és precisament lo que hem volgut personificar en la figura gloriosa de Sor Magdalena.

Per acabar, alguns detalls de la seva malaltia i de la seva mort. La vaig visitar el dia 18 de gener passat. Estava ja en el llit. A penes ja es podia moure per ella mateixa i li costava parlar, degut a la respiració fatigosa motivada per la malaltia del cor. Després d'haver-li preguntat per la seva salut, em va contestar que estava a Felanitx des del 4 d'octubre anterior, sentint-se malalta a mitjan desembre. Quan li vaig preguntar com se sentia em va contestar: "Moriré de fam; no me pot passar res pel coll". Al veure que el parlar la fatigava, em vaig despedir, però abans

de sortir de la cambra, em va demanar l'absolució sacramental. La monja que la guardava sortí uns moments de la cambra. Ella es va confessar, i, amb emoció, vaig donar l'absolució a la mateixa que quan jo tenia sis anys em va ensenyar a confessar-me. Després d'haver-me pregat amb insistència que l'encomanàs a Déu, vaig sortir de la cambra, pensant que ja no la veuria més en vida. I així va ésser. El 22 de febrer m'avisaren que havia mort. Anàrem a Felanitx pel funeral. Ja morta, estava molt canviada pels sofriments de la malaltia. La fisonomia un poc transmutada de quan estava bona. Duia una corona blanca pel cap i una garlanda de flors que li enrevoltaven els peus fins a la cintura. Les darres setmanes havien estat terribles. Amb llagues per quasi tot el cos, cada dia, dues monges, durant més d'una hora, li curaven les ferides, fins que morí feta un Llàtzer, la tarda del 21 de febrer. Havia manifestat el desig de morir a Artà, però els designis de Déu i les disposicions de la Congregació no ho permeteren.

Els qui no poguereu assistir al funeral, no l'oblideu en les vostres oracions.

Descansi en pau tan digna religiosa i que les seves ensenyances no es borrin mai de la nostra memòria.

JAUME ALZINA LLINÀS

Primera Comunió

En el Santuario de nuestra Señora de San Salvador, cuyo Templo lucía las galas de las grandes solemnidades, tomó por primera vez el Pan de los Angeles de manos del Sr. Ecónomo don Mateo Galmés, el pasado día 20 de Marzo, la niña Mari Dani Torres Domenge, hija de nuestro colaborador gráfico don Pedro Torres y de D.ª Antonia Domenge. Al final de la ceremonia, los numerosos invitados, fueron debidamente obsequiados en el salón de «Ses Josefines».

Reciban la primo-comulgante, sus padres y demás familiares, nuestra más sincera enhorabuena.

GRANJA DIPLOMADA "ES RAFALET"

Son Servera (Mallorca)

Esta Granja dispone para la venta los siguientes productos de raza seleccionadas:

Ganado vacuno. — Raza HOLSTEIN-FRIESIAN (Canadienses)

Venta de terneros descalostrados o destetados con certificado de pedigree paternos de la

HOLSTEIN-FRIESIAN ASSOCIATION OF CANADA

Ganado porcino. — Raza LARGE WHITE

Venta de lechones destetados

Joyería y Relojería

Platería VICTORIA

(Pep d'Alcúdia)

VENTA Y COMPOSTURAS EN GENERAL

Antonio Blanes, 26

ARTÀ

Sin el correspondiente ticket no se entregará ninguna compostura.

URBANIZACIÓN CALA PROVENSALS

Situada en los terrenos

Font de Sa Cala

Venta de solares
al contado y a plazos

•
Informes:

FERRETERIA Y ESTANCO
CABRER

Artà

ECOS ARTANENSES

NACIMIENTOS

Día 20 Febrero nació Bárbara Sureda Morey hija de Juan y Francisca, calle General Franco.

Día 19, nació Juan Alzamora Pastor, hijo de Juan y Catalina, calle Gran Vía, 22.

Día 23, nació Juan Alzamora Gili, hijo de Serafín y María, calle General Aranda, 84.

Día 24, nació Angela María Ferrer, hija de Ignacio y Catalina, calle Pep Not, 24.

Día 2 de Marzo, nació Isabel Molina Sancho, hija de Alejo y Margarita, calle Vilanova, 13.

Día 5 Marzo, nació Francisca Carrío Santandreu, hija de Nicolás y Bárbara, calle Llebeche, 26.

Día 8, Antonio Infante Romero, hijo de Jesús y Dolores, calle Rocas, 32.

Día 14, Manuel Picó Bonnín, hijo de Antonio y Catalina, Plaza Marchando, 6.

Día 17, María Isabel Torres Frías, hija de Francisco y Auleria, calle José Sancho de la Jordana, 30.

Día 19, Alejo Pérez Molina, hijo de Rafael y Francisca, calle Escalera 9,

Día 20, Ramón Ferrer Esteva, hijo de Bartolomé y Francisca, calle Gran Vía, 22.

Día 18, María Francisca Domenge Sureda, hija de Juan y María, calle Son Servera, 49.

Nuestra más cordial enhorabuena a cada uno de los felices matrimonios.

MATRIMONIOS

Día 11 de marzo se unieron en santo matrimonio Pedro Moll Juliá con María Riera Lliteras, bendi-

ciendo la sagrada unión el Rvdo. Sr. Ecónomo D. Mateo Galmés en la Iglesia de la Transfiguración del Señor.

Día 15, igualmente unieron sus vidas Juan Garau Yern con María Massanet Sureda, bendijo la unión el Rvdo. Sr. Vicario D. Antonio Gili en la Iglesia Parroquial.

Da 27 de Marzo también en la Iglesia Parroquial se unieron Manuel García Alfaro con Carmen Donoso Galán.

Desde estas columnas nos unimos a la felicidad de estas noveles parejas y les deseamos que les sea eterna su luna de miel.

DEFUNCIONES

Día 24, falleció María Magda. Mestre Gelabert, de 78 años, calle Pep Not, 17.

Día 2 Marzo, falleció a la edad de 76 años, María Tous Servera, calle Avenida José Antonio, 10.

Día 4, a la edad de 93 años falleció Antonia Sancho Terrasa, Calle General Aranda, 11.

Día 7, a la edad de 89 años fa-

Iglesia de los PP. Franciscanos

FUNCIONES RELIGIOSAS

Mes de Abril.
Día 13. A las 10'30 de la mañana, Misa de los enfermos en honra de la Virgen de Fátima; al final, preces eucarísticas.

Día 23. — Cuarto domingo de mes. A las 9 de la mañana, misa reglamentaria de comunión para los hermanos de la Tercera Orden.

Día 30. — Empieza el mes dedicado a la Virgen; se hará por la noche en la forma siguiente: a las 8'30, Rosario, mes de María y misa.

Mes de Mayo. Día 5. — Primer Viernes de mes. En la víspera y durante el día habrá servicio de confesores y se administrará la sagrada comunión.

Día 7. Domingo. — Fiesta de San Pancracio. A las 10'30, misa cantada con sermón.

Día 11. Jueves. Empieza el triduo eucarístico en honra de la Virgen de Fátima. A las 7 de la tarde, exposición del Santísimo; a las 8'30, Rosario, mes de María, reserva y misa con sermón que predicará D. Antonio Gili, Pbro., Vicario de esta parroquia.

Día 13. Sábado. — Fiesta de la Virgen de Fátima. Por la mañana, a las 10'30, habrá misa cantada con sermón por el mismo predicador del triduo. Por la noche, después de la misa habrá procesión con la Imagen de la Virgen de Fátima.

llecio María Femenias Amorós, calle Batlesa, 16.

Día 19 y después de larga y penosa enfermedad que aceptó con ejemplar resignación cristiana y que Dios tendrá en su reino a la edad de 25 años, Catalina Morey Bauzá, calle Vilanova, 14.

Día 25, a la edad de 68 años falleció María Angela Ginard Blanes, calle Fray Junípero Serra, s. n.

Día 26 de marzo a la edad de 79 años falleció María Bauzá Amorós, calle General Aranda, 9.

A todos sus familiares y desde estas columnas enviamos nuestro más sincero pesar.

CRISTALERIA ISLEÑA

INCA
P. Cerdá, 2
Tel. 320

ESPEJOS Y CRISTALES
DE TODAS CLASES

FELANITX
Juevert, 21
Tel. 268

Plaza General Goded, 6 - Teléfono 141
MANACOR (BALEARES)

NOTICARIO LOCAL

EXPOSICION DE ARTES PLASTICAS

La mayoría de edad a que ha llegado la Exposición de Artes Plásticas que anualmente se celebra en la Caja de Pensiones, se ha puesto de

evidente manifiesto en éste su cuarto año consecutivo, al superar en calidad, según opinión mayoritaria, las obras de este año, a los trabajos presentados las veces precedentes. Detalle que muy bien puede servir de lanza a favor con respecto a la Cultura de nuestro pueblo, pues no en balde las 86 obras expuestas desde el 19 al 27 de Marzo, ambos inclusive, han sido realizadas por noveles

artistas de la localidad, en el corto espacio de un año.

El acto de inauguración, al que asistieron las Autoridades locales y numerosos invitados, se celebró como es tradición todos los años, en la mañana del Domingo de Ramos. En el transcurso del mismo, nuestro estimado colaborador y Subdirector de BELLPUIG, Rdo. don Antonio Gili, pronunció un breve y atinado parlamento, elogiando notablemente la idea de celebrarse dicho acto cultural todos los años, e hizo memoria con detalles claros y concisos de hechos, entidades y personajes artanenses, que han sobresalido y sobresalen actualmente dentro de la Cultura. Seguidamente el Sr. Gili puso fin a sus palabras, agradeciendo, en nombre de todos los que sienten ansiedades culturales, a los organizadores, expositores, Caja de Pensiones, Magnífico Ayuntamiento y a cuantos han colaborado en la Exposición, sus desvelos para que dicho acto, haya podido ser una realidad.

Momentos después los asistentes a la apertura, brindaron por futuras exposiciones, con una copa de vino español.

TERPO

Caja de Pensiones para la Vejez y de Ahorros

Casa de Cultura y Biblioteca Pública

NUEVAS ADQUISICIONES

North: Pillastre. Mi tremendo Maspache. Guasp: Existió una trapa en Mallorca. Plotino: Eneada cuarta. Granell: La reserva de plaza. Granell: Las Gratificaciones Extraordinarias y las Vacaciones a través de las Reglamentaciones de Trabajo. Granell: Prontuario de Legislación Social. E. P. S.: Tecnología de la madera. Ginard Bauçà: Cançoner popular de Mallorca. Melià: Els mallorquins. Villalonga: Obres Completes. Moore: Boinas verdes. Blasco Ibáñez: La tierra de todos. Tolstoi: Ana Karenina. Caballero: El buen salvaje. Cervantes: Don Quijote. Portal: A tientas y a ciegas. Gironella: Ha estallado la paz. Papini: Gog-Forster: Literatura de la antigüedad clásica. Garrigues: Los españoles en la otra América. Donovan: Los Vikingos. Oliati: Pablo VI. Macabich: Historia de Ibiza. Tomo 2. Maurois: Historia de Inglaterra.

CONFECCIONES DE PALMITO, MIMBRE Y RAFIA

La Industrial Balear

ANTONIO BRUNET FRAU

DESPACHO:
Caretà, 7 - Tel. 25

Artà (Balears)

ALMACENES:
Caretà, 7, y 18

DE LA COLONIA DE S. PEDRO

A LA MEMORIA

El día 4 del pasado mes de febrero y a la edad de 68 años fallecía de manera inesperada D. Antonio Cursach Bernat. Su repentino óbito

causó profundo sentimiento en todo el pueblo, no sólo por tratarse de una muerte súbita, sino también por su gran estima a la figura de D. Antonio.

Conocidas eran de todos la popularidad y simpatía, cualidades que le grangearon muchos amigos y que puso de manifiesto durante los años que desempeñó el cargo de Alcalde pedáneo, sobresaliendo en la organización de las fiestas patronales; prueba de ello son aquellas célebres carreras de renombrados caballos, únicas en la Colonia que se llevaron a término en la "Punta Llarga" bajo su dirección.

No podemos callar la labor que realizó en la formación de la junta de la fiesta de S. Antonio de la cual podemos considerarlo como uno de los principales miembros.

En estos últimos años, retirado ya de sus quehaceres, era de su agrado comentar con sus amigos las noticias de actualidad sin perder nunca el sentido de buen humor que tanto le caracterizaba.

Ahora ya no está entre nosotros, mas su recuerdo permanece aún vivo, mientras está esperando la resurrección de los muertos, los que fuimos sus allegados, elevemos una oración por su eterno descanso.

A.G.O.

OPERACION

El 16 del pasado marzo, en la Residencia sanitaria de "Son Dureta" fue intervenida la Sra. Bárbara Ge-

novard, esposa del conserje del Centro Social de la Colonia. De su doble operación hígado y apéndice se ha obtenido un resultado satisfactorio. Le deseamos siga en su mejoría y que pronto esté totalmente restablecida.

TELEFONO

Nos satisface ver como nuestro pueblo de la Colonia, que parece arrinconado, desplazado de la afluencia turística, de año en año, va reaccionando ante la perspectiva de una abertura a las posibilidades de conseguir en breve plazo, todas las mejoras imprescindibles.

Ahora parece que toca el turno a una de ellas muy importante: EL TELEFONO.

Las buenas comunicaciones acortan las distancias y las que mejor servicio nos hacen en días de urgencia médica y para utilidad de Restaurantes son insustituibles las comunicaciones telefónicas.

Vamos a tener pronto el teléfono, parece que ha llegado el momento de que nuestro Ayuntamiento considere esta posibilidad que se le presenta.

El Excmo. Sr. Presidente de la Diputación y varios miembros de los Servicios Técnicos con su colaboración y están dispuestos a la bien acogida del presupuesto oferta para que el teléfono sea una realidad.

Confiamos que el Ayuntamiento de Artá no demore las precisas gestiones con la Telefónica ya que el tiempo señalado para la presentación de la documentación es breve.

No hay duda que el teléfono contribuirá a que sus comodidades vayan en aumento en nuestra Colonia, siga en ritmo de progreso al unísono de los demás puestos de veraneo de la isla.

Si queremos que sus bellezas vayan siendo conocidas y valoradas es imprescindible el esfuerzo de todos.

SANTA VISITA PASTORAL

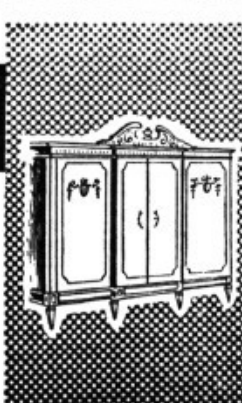
El día 15 del pasado mes a las 4 de la tarde una caravana de coches se concentraron en el término de la demarcación de la Vicaría, en el "Coll de Morell" para dar la bienvenida y acompañar al Sr. Obispo en su Visita.

Reunidos feligreses y autoridades en la Iglesia les dirigió la palabra su Excmo. y Rvdma. y administró el Sacramento de la Confirmación a 19 niños y niñas en cuya ceremonia apadrinaron D. José Cantó, Comandante de Ingenieros y Dña. Andrea Orell, al final de dicho acto impartió la bendición Papal.

Antes de terminar su visita Pastoral el Sr. Obispo recorrió acompañado del Sr. Vicario varios lugares de la parroquia Centro Social, Convento de las H.H. de la Caridad y Residencia Miñonas.

Todos los feligreses tuvieron grandes muestras de simpatía ante la amabilidad del Sr. Obispo.

FARRUTX

Muebles BAUZA

FABRICA

BAJO RIERA, 10-12.5. Tel. 85.

EXPOSICION

GENERAL FRANCO, 26. Tel. 209

ALMACEN

18 DE JULIO n.º 23

MANACOR

MALLORCA - ESPAÑA

Sor Magdalena

Per molts dels qui ja hem passat els vint anys, aquest nom ens diu molt. Vint i quatre anys de vida religiosa a Ca'n Morey, dedicada totalment a l'ensenyança dels infants, ja és la millor alabança a favor d'aquesta monja que acaba de morir als seus 63 anys d'edat.

Resumint en breus paraules la seva activitat, podrien ésser aquestes: la formació cultural i religiosa dels infants.

Quan a penes començàvem a tenir tres anys, els nostres pares ens duïen a Ca'n Morey (hi havia també l'escola de Santa Catalina pels nins d'aquella barriada) on passàvem amb Sor Magdalena aquells tres o quatre anys, fins després d'haver fet la Primera Comunió. Allà apreníem les primeres lletres i a compondre-les una vora l'altra, per aprendre també l'escriptura, quan ella en la seva paciència ens aguantava la mà per estampar demunt el plec les primeres paraules. Crec que molts encara recordam aquella cansueta, quan ella, a viva veu, ens ensenyava per ordre alfabètic la llista dels pobles de Mallorca o les tables de multiplicar.

En la disciplina es feia imposar per la seva autoritat que tots acceptàvem en gran respecte. Ningú discutia mai una paraula de Sor Magdalena. Bastava que ella ho digués per complir-ho sense cap classe de discussió. Al matí teníem mitja hora de joc. A l'hora d'acabar sortia ella de l'escola i amb sa castanyola en sa mà, objecte que no he vist més des de llavors ençà, feia la senyal donant

el temps per acabat. Tots formàvem en silenci i en ordre, per entrar altra vegada a l'escola i seguir els nostres treballs infantils.

Els diumenges, al capvespre, anàvem a passejar a s'alzinar de So'n Vives, o per aquells entorns. Tot el temps vetlava aquella guarda d'atlots, mentre tots passàvem alegrement aquelles hores. No permetia mai les discussions entre nosaltres ni les més petites molèsties que ens poríem donar uns els altres, cosa que tallava immediatament imposant la seva autoritat. Les excursions organitzades i animades per ella eren una garantia de seguretat tant per part dels pares com dels infants. Per la nostra formació sabia organitzar funcions recreatives en les quals ens feia actuar per aprendre a sortir davant les persones majors. Les principals ocasions eren el final del mes de Maria, la festa de Sant Vicens i la festa del Catecisme.

Però la part principal a que ella es dedicava amb la màxima intensitat i energia era la formació religiosa. A la tarda, com a darrer acte, el rés del rosari, en què ella anunciava els misteris i dos nins deien el Pare Nostre i l'Ave Maria, contestant la resta tota l'escola.

Quan ens acostàvem als set anys, començava la preparació per a la Primera Comunió. Uns mesos abans, començàvem a aprendre de memòria aquelles oracions del Catecisme que escoltàvem de viva veu de Sor Magdalena i que degut a la intensitat en què ella sabia aficar-les dins la nos-

tra infantil intel·ligència, les recordam encara, i difícilment sabem girar la llengua per pronunciar les mateixes oracions en paraules distintes. Mentre s'anava acostant el dia, ens ensenyava a combregar amb hòsties no consagrades que ella mateixa ens posava dins la boca. També ens preparava per fer dignament la nostra primera confessió. I el dia de la Primera Comunió no hi cabia d'alegria. Tots nosaltres estàvem pendents del més mínim moviment de Sor Magdalena, per l'execució feel de les cerimònies d'aquella funció inoblidable.

Del Catecisme parroquial era quasi l'ànima. El control, quan ella duia les llistes de cada un dels grups, fomentava l'assistència i li permetia conèixer detalladament els qui faltaven podent-los dirigir, d'aquesta manera, la seva oportuna advertència.

El "Betlem" monumental que es construïa dins la mateixa escola, li presentava ocasió de parlar amb els pares dels infants als quals podia fer les indicacions oportunes que generalment eren escoltades amb fidelitat.

I així, complits ja els set anys i rebuda la Primera Comunió, ens despedíem de l'escola de la nostra infantesa i de Sor Magdalena, després d'haver sembrat dins nosaltres, per espai d'aquells tres o quatre anys, les llavors primeres de la nostra cultura venidora, profana i religiosa.

Els seus alumnes tengueren ocasió de demostrar l'apreci que sentien per ella distintes vegades. La festa que es va celebrar el primer d'agost de 1948 en motiu de la benedicció de la imatge de Sant Vicens, obsequi de tots els antics alumnes de la Casa, en que ella va veure desfilar gran nombre de joves i homes ja, que ella havia ensenyat durant la infància. Les visites de joves a la Casa de les Minyones de la Colònia de Sant Pere, eren també testimoni de l'estima i respecte en què sempre la tengueren els seus alumnes.

Pel novembre de 1955 deixava definitivament Artà, amb el degut sentiment dels qui l'havien coneguda i tractada.

(Pasa a la pág. 7)

Montepío de Previsión Social «Divina Pastora»

Pueden afiliarse desde los 14 hasta los 55 años y tendrán derecho a las siguientes prestaciones:

Subsidio a la Vocación Religiosa, Nupcialidad, Natalidad, Vejez según período de cotización desde 6.000'— a 500'— pesetas mensuales.

Accidente individual, asistencia social de calamidad económica por enfermedad.

Auxilio al fallecimiento, con los gastos de sepelio, asistencia religiosa y civil, derecho a Sepultura, más 10.000'— a los familiares que corresponda.

Para informes y afiliaciones, diríjense al Gestor Delegado de Artá y pueblos de la comarca: **GABRIEL MASSANET FEMENIAS**. - Calle Sol, 5.

Les Coves d'Artà

Muntanya del Cap Vermell,
quins somnis, les teves roques!
Tota et feres pensament
i vares crear les Coves.
Impetuós frenesí,
pedra que és glòria i victòria,
poema tumultuós
d'una vigoria còsmica.
La muntanya hi ha posat,
milers d'anys, tota sa força,
i és l'inepugnable estoig
on amaga la seva obra.
Crit d'estupefacció
és la boca de les Coves
sobre el paisatge i la mar.
La mar amb ses fèrvides roses
d'escuma, cinta d'argent,
l'arena i penyals enfloca.
En l'avenc meravellós,
seu la Nit espessa i orba,
mes són llanternes en la Nit
els somnis blancs de les roques.

El silenci mineral
oprimeix com una llosa.
Destillen eternitat
les buides cambres ciclòpiques,
on sempre és igual el temps
i sempre és la mateixa hora.
Calma de pedra i fosc,
ni més batec ni rellotge
que els degotissos, fluint,
en impassible monòleg.

El poema mineral
era una bellesa morta.
L'altíssim Poeta ungi
amb sant crisma el rígid monstre.
La taumatúrgica veu
ànima dóna a les Coves
i els degotissos, fluint,
sobre Nuredduna, ploren,
i ja és un temple l'avenc
i el gran sacerdot En Costa.

S'entallen uns mots vitals
en la cambra més recòndita.
«La deixa del geni grec»

cedeix versos a la roca,
els més humans i més purs
de la magnífica toia.
Van i vénen els penons.
els orgues de pedra sonen.
Les entranyes del Coval
fan un tremolor de joia.
Fantasmes de cavallers,
dins l'ombra blava se mouen.
Batega el pedreny i el pols
els degotissos hi posen.

Des d'ara i per sempre més,
les Coves apoteòsiques
seran temple i mausoleu
gràvid de l'ombra i la glòria
del Rapsoda il·luminat,
cantor suprem de Mallorca.

P. RAFEL GINARD BAUZÀ

NOTA COMPLEMENTARIA

Això era l'any 1947, el 25è aniversari de la mort de Mn. Miquel Costa. Dia 2 de maig, a les Coves d'Artà, que li inspiraren el poema de tirat homèric "La deixa del geni grec", els intellectuals mallorquins dedicaren un fervorós homenatge al nostre altíssim poeta. A la Sala de les Banderes s'hi esculpiren uns versos. Els dos versos més bategants de vida amb què les veus misterioses de la caverna encoratgen l'agonitzant Nuredduna: "Per un batec de l'ànima amb què ton cor expira dariem les centúries de calque tenim".

Aquesta poesia fou composta amb motiu de l'homenatge a què acab d'alludir.

Es anacrònic, és injust, és un robatori —qualcú m'ho ha insinuat— dir, encara avui, les "Coves d'Artà? Jo, francament, no ho crec. No es tracta de moure plet a ningú. La cosa és clara. Les anomenades "Coves d'Artà" pertanyen a la geografia de Capdepera, poble veïnat amb qui els artanencs desitgen estar amb les més amigables relacions. Ara que, els noms són els noms i, una vegada admesos, no han de trasmudar-se fàcilment. En això, com en moltes qüestions de llenguatge, l'us establert és la norma a seguir.

De fa molts anys, de les Coves del Cap Vermell en diuen a Mallorca — i a fora Mallorca— les Coves d'Artà.

L'Arxiduc Lluís Salvador publicà la seva obra sobre les Balears entre els anys 1869-1891. Doncs en aquesta obra, ja empra la susdita denominació. Igualment procedeix N'Antoni Noguera, escriptor i músic, a un article retolat "Un adagio de Schumann en las cuevas de Artà" (1894). I seguiren pel mateix camí, Mn. Miquel Costa en el poema "La deixa del geni grec" (1901), N'Antoni Maria Penya a la poesia "Sortint de la Cova d'Artà" (1906) i En Mascaró Pasarius en el primer volum del "Corpus de Toponimia de Mallorca" (1963).

I, ja que hi som, vull citar, resumint-lo, un passatge poc conegut de Mn. Verdaguier, el Príncep dels poetes catalans (1845-1902). Es un text agafat del seu llibre "Excursions i Viatges". Parla de les Coves d'Artà. "La nota arquitectònica que sobreïx en la Cova d'Artà és la línia gòtica... De Catedral i la més grandiosa del món és l'entrada; arc trencat per on podria entrar amb sos altars, crestaries i agulla algun temple que tenim per gran... L'arcada gòtica de roda viva segueix bon tros endintre... Temple misteriós de la naturalesa. Se baixa per una rampa tortuosa, i abans d'arribar al capdavant la falta de llum i el silenci diuen al viatger que està ja dins les entranyes de la terra... Per sa grandiositat i bellesa aqueixa nau és verament superior a quant pot crear la imaginació".

¿Coves d'Artà? Sí. Encara que, indiscutiblement, pertanyen —i no ens enutja poc ni molt el proclamar-ho— al terme municipal de Capdepera.

ARTANENCS RESIDENTS A CIUTAT

El venider dia 7 de maig, a les 10'45 del matí, hi haurà a la Parròquia de St. Jaume, l'Ofici que cada any celebren a la Mare de Déu de St. Salvador.

Pes més detalls crida a la Parròquia de St. Jaume, telèfon 224375 i, demanau per D. Joan Servera.

Vos hi esperam a tots.

COES

COOPERATIVAS ESPAÑOLAS

Vinos, Arroz, Aceite, etc.

Delegación en Artà:

Casa Payeras

M. Blanes, 14 - Teléfono 51